

[Indenrigsministeren.]

forbund, vilde drage Spørgsmaalet om en anden Fordeling af Tilskuddet til Skytteforeningerne ind under Forhandlingen, og det ærede Medlem mindede om, at jeg ved tidligere Lejlighed har givet Tilsagn om at optage hele dette Spørgsmaal til Overvejelse. Det er rigtigt, et saadant Tilsagn har jeg givet, jeg har lovet at overveje denne Sag, men naar nu det ærede Medlem siger, at denne Overvejelse ikke har sat sig Spor, og aabenbart er forundret derover, saa maa jeg erklære, at Grunden dertil er den, at jeg under disse Overvejelser er kommet til det Resultat, at den Fordeling, som der er stillet Forslag om ogsaa paa det foreliggende Finanslovsforslag, er, naar man ser uhildet paa Sagen, i alt væsentligt den rette. Men dette hindrer jo ikke, at vi kan føre en Forhandling i Tilknytning til de Forhandlinger, som tidligere er ført om denne Sag, og hvis ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, kan overbevise mig om, at der her er en Skævhed, som bør rettes, saa er jeg naturligvis meget villig dertil.

Det ærede Medlem vendte saa under sin Replik til mig tilbage til Spørgsmaalet om de i Købstadkommunerne anvendte Ligningsskalaer, og det ærede Medlem udtalte, at enhver, som kender disse Forhold, saaledes som de former sig i en Del af Landets Købstæder, ved, at Venstre og Konservative i mange Byer ikke lader Ligningsprocenten være den afgørende, men mere og mere benytter en Ligningsskala, der medfører en fuldkommen Brandskatning af Middelstanden . . . . (Dahlgaard: Det er en Trykfejl i Fortrykket, Hr. Minister! Der skal staa: Lader den gennemsnitlige Ligningsprocent være den afgørende). Naa, om Forladelse, det har jeg jo ikke haft Lejlighed til at konstatere, men jeg takker for Oplysningen. Jeg skal imidlertid om hele denne Sag sige, at de Bemærkninger, jeg fremsatte om den i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, da han første Gang under Finanslovbehandlingen havde Ordet, disse Bemærkninger maa jeg fastholde, indtil det ærede Medlem gennem Talmateriale overbeviser mig om, at de er urigtige. Jeg er imidlertid saare villig til at underkaste dem en nærmere Undersøgelse, og saa kan vi senere vende tilbage til Drøftelsernes Fortsættelse.

Jeg har her for mig en Opgørelse af, ved hvilke Indkomstbeløb Tillægsprocenten anvendes i de forskellige af Landets Købstæder, og deraf fremgaar, at der er socialdemokratisk styrede Byer, hvor denne Til-

lægsprocent først bringes til Anvendelse ved ret høje Indkomstbeløb, og andre, hvor man udnytter den allerede ved væsentligt mindre Indkomster, og dette gælder ogsaa de saakaldte borgerligt styrede Kommuner, saaledes at der af denne Opgørelse ikke paa nogen Maade fremgaar nogen Berettigelse for det ærede Medlem til at bruge et saa stærkt Udtryk som Brandskatning. Men selv om man nu indrømmede, at Byer, som ikke har socialdemokratisk Styre, udnytter Tillægsprocenterne ved lavere Indkomster, end Tilfældet er i Byer med socialdemokratisk Styre, lærer dette i Virkeligheden ingenting om en Brandskatning af Middelstanden; thi den Skatteydelse, de vedkommende kommer til at præstere, afhænger jo i høj Grad af det Niveau, hvorpaa Beskatningen staar i den vedkommende By. Jeg erindrer saaledes, at der for nogle Aar siden i Pressen var en Debat mellem Borgmester Bresemann i Nakskov og nylig afdøde Borgmester Sørensen i Roskilde, hvorunder Borgmester Bresemann hævdede, at Beskatningen, da man i Nakskov, før Paaligningen fandt Sted, først begyndte Forhøjelserne ved Indkomster, som laa omkring 11 000 Kr., medens man i Roskilde begyndte paa et væsentligt lavere Indkomstbeløb med disse Tillægsprocenter, som Følge deraf i Nakskov var væsentligt lempeligere, end Tilfældet var i Roskilde. Naar man da ser hen til, hvor langt højere Procenten ligger eller laa paa det Tidspunkt i Nakskov end i Roskilde, bliver Følgen deraf alligevel den, at Middelstandsmanden i Nakskov kommer til at betale større Skat, end Middelstandsmanden kommer til at betale af samme Indkomst i Roskilde. Derfor mener jeg ikke, at det ærede Medlem paa det Grundlag i hvert Fald, han her har fremført, er berettiget til at fremsætte saa kraftig en Paastand, som det ærede Medlem har gjort. Men Problemet er paa ingen mulig Maade uden Interesse; det er baade af skattepolitisk og af almindelig statistisk Interesse, og jeg tilsiger gerne det ærede Medlem min Medvirking til en Undersøgelse af denne Sag; jeg ved jo, at det ærede Medlem besidder Mulighed for at foretage en selvstændig Undersøgelse af Sagen, og saa vil vi til sin Tid komme tilbage til den.

Friis-Skotte: Naar jeg ikke straks bad om Ordet, efter at den højtærede Finansminister i sin Finanslovsremlæggelsestale havde indledet Lovsangen om, hvor fortræffeligt Statsbanernes store Takstnedsættelse af 1927 havde virket, hvorledes den